

Να απαλείψουμε τη διάσπαση Defeat fragmentation

Christian Science Sentinel, May 4, 2009

Κύριο Άρθρο

Καθώς οι οικονομικές πιέσεις στην Ευρώπη αυξήθηκαν, μεγάλωσε ο εθνικισμός και η διάσπαση μεταξύ των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης πήρε όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις. Μέσα στις Ηνωμένες Πολιτείες, ακραία σημεία απόψεων συνεχίζουν να οξύνουν τις παραδοσιακές διαφορές μεταξύ των συντηρητικών και των φιλελευθέρων. Αυτές οι καταστάσεις απαιτούν (χρειάζονται) σθεναρή και μέσω της προσευχής απάντηση.

Πολλά πράγματα επιτεύχθηκαν από ομάδες ανθρώπων και από έθνη που συνεργάστηκαν, ακόμα και όταν υπήρχαν διαφορές απόψεων. Αν χάσουμε αυτό το πνεύμα συνεργασίας, αυτό θα έχει καταστροφικές συνέπειες στη παγκόσμια οικονομία. Όπως σημείωσε και η Καγκελάρια της Γερμανίας Άγγελα Μέρκελ: «Πιστεύω ακράδαντα ότι η κρίση έδειξε καθαρά ότι καμία χώρα δεν μπορεί να λύσει μόνη της τα προβλήματά της και ότι, στην αρχή του 21^{ου} αιώνα, πρέπει να έχουμε τη θέληση να υψώσουμε τη διεθνή συνεργασία σ' ένα νέο ποιοτικό επίπεδο» («Η Μέρκελ είναι έτοιμη να χαιρετήσει και μετά να αντισταθεί στον Ομπάμα», The New York Times, 30 Μαρτίου 2009).

Το ερώτημα είναι: Ποια θα είναι η φύση αυτού του νέου ποιοτικού επιπέδου; Σε στιγμές μεγάλης πίεσης, είναι εύκολο να επικεντρώνεται κανείς μόνο στις δικές του ανάγκες, αλλά καθώς τα έθνη συνεχίζουν να αναπτύσσονται μεταξύ τους νέες σχέσεις, μια επιστροφή στο διαχωρισμό θα ήταν ένα βήμα προς τα πίσω. Κι' αν θέλουμε ο κόσμος να προχωρήσει μπροστά (να προοδεύσει), αυτό το «νέο ποιοτικό επίπεδο» χρειάζεται μια πνευματική διάσταση, στην οποία ο κανόνας να φροντίζει κανείς για τον γείτονά του όπως για τον εαυτό του, αποτελεί τη βάση της συνεργασίας. Η προσέγγιση αυτή μας καθιστά ικανούς να βλέπουμε πέρα από το σήμερα και το αύριο, να δούμε τα έθνη σαν ξεχωριστά αλλά και σαν μέρος ενός μεγαλύτερου συνόλου.

Ένας άλλος λόγος για συνεργασία είναι ότι αυτό προστατεύει από συμβάντα όπως η παρούσα οικονομική κρίση. Ενώ κάθε έθνος θα ακολουθήσει τη δική του πολιτική, αναγνωρίζοντας το ευρύτερο καλό, αυτό μπορεί να ενισχύσει την επιθυμία να δούμε κάτω από ένα πνεύμα συνεργασίας το διεθνές εμπόριο.

Συγχρόνως, είναι χρήσιμο να έχουμε κατά νου την οξεία αντίθεση μεταξύ μιας προσέγγισης της ζωής και του εμπορίου με υλιστική νοοτροπία και της πνευματικής πραγματικότητας που χρειάζεται ένα «νέο ποιοτικό επίπεδο». Στο έργο του, ο Ιησούς συχνά λογομαχούσε με άτομα που ήταν πολύ υπέρ των κανονισμών, αλλά δεν ήταν τόσο επιδεκτικοί στην πνευματική ουσία που βρίσκεται πίσω από τους κανόνες.

Αυτή η πνευματική ουσία είναι ο Χριστός, η θεία φύση την οποία ο Ιησούς έζησε και δίδαξε. Ο Χριστός είναι η αιώνια απόδειξη της αγάπης του Θεού για την ανθρωπότητα. Ο Ιησούς είπε στους ακροατές του: «Εγώ ήλθον δια να έχωσιν ζωήν, και να έχωσιν αυτήν εν αφθονία (Ιωάννης 10:10). Η «ζωή εν αφθονία» δεν στηρίζεται στην ύλη αλλά στην αγάπη του Θεού για τη δημιουργία Του και στην έκφραση αυτής της αγάπης από τον άνθρωπο ατομικά – είτε είμαστε στο λεωφορείο είτε στους διαδρόμους της εξουσίας.

Μια τέτοια αγάπη είναι ένα ζωτικό στοιχείο στις προσπάθειες να αντισταθούμε σε κάθε τι, που γκρεμίζει τις σχέσεις και στην προσπάθεια να επιδιώξουμε κάθε τι, που θα έχει σαν αποτέλεσμα μια

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρ/διεύθ. <http://www.spirituality.com/cskirikas>

μεγαλύτερη αμοιβαία κατανόηση. Είναι κάτι περισσότερο από μια απλή νοερή συμφωνία και αποδοχή. Η Mary Baker Eddy αναφέρεται σ' αυτή και τη χαρακτηρίζει ως «ζωντανή αγάπη» και λέει ότι αυτή η αγάπη «είναι ενότητα, ο σύνδεσμος της τελειότητας, η χιλιαπλάσια επέκταση που θα αγκαλιάσει τον κόσμο – ενότητα, που αναπτύσσει περισσότερο απ' όλα μέσα μας τη σκέψη προς το μεγαλύτερο και το καλύτερο, το σύνολο όλης της πραγματικότητας και όλου του καλού».

Και συνεχίζει: «Αυτή η ενότητα είναι ένα απόθεμα σοφίας και δύναμης. Κτίζει επάνω στο βράχο, εναντίον του οποίου ο φθόνος, η εχθρότητα και η κακία κτυπούν μάταια» (Πρώτη του Χριστού Εκκλησία, Επιστήμων και διάφορα άλλα θέματα, σελ. 164). Η προσευχή κάθε ανθρώπου μπορεί να κτίζει επάνω σ' αυτό τον βράχο της ενότητας, καθώς διακρίνουμε ότι οι παγκόσμιες οικονομικές καταστάσεις υπόκεινται τόσο ακριβώς στην ευεγερτική διευθέτηση και έλεγχο του Θεού, όσο είναι οι καταστάσεις των ατόμων.

Η προσευχή αυτού του είδους προστατεύει από τα ρεύματα της λαϊκής δοξασίας, η οποία διαχωρίζει τους ανθρώπους σε αντιμαχόμενα στρατόπεδα και δημιουργεί εχθρότητα μεταξύ ηγετών. Συγκεκριμένα στοιχεία της σκέψης, όπως υπερηφάνεια (είτε εθνική είτε τοπική), άγνοια, φόβος και σύγχυση δεν είναι μέρος του άνδρα και της γυναίκας που δημιούργησε ο Θεός, ούτε μέρος του σχεδίου Του για την ευημερία τους. Ακόμη και τώρα (Ακριβώς τώρα) η θεία Αγάπη αποκαλύπτει πνευματικές αντιλήψεις, οι οποίες θα εξαλείψουν αυτά και άλλα αρνητικά χαρακτηριστικά και θα οδηγήσουν τους ανθρώπους στο φως. Και ακριβώς όπως τα φύλλα ενός δένδρου στρέφουν για να δεχθούν ηλιακό φως, έτσι και η ανθρωπότητα τρέφει τη φυσική επιθυμία και είναι έτοιμη να δεχθεί αυτές τις πνευματικές διαισθήσεις.

Καθώς τα έθνη συνεργάζονται προς την κατεύθυνση να βρουν λύσεις, οι πολίτες που ωθούνται από πνευματικά κίνητρα εντελώς φυσικά κοιτάζουν στο Θεό για καθοδήγηση μάλλον παρά να προσηλώνονται στο να προσδιορίσουν ποιος έχει δίκιο και ποιος έχει άδικο. Ο Άγιος Παύλος έγραψε: «Πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν» (Ρωμ.8: 28). Όταν αναγνωρίσουμε ότι αυτό το μήνυμα είναι μια πνευματική αλήθεια και βασίζεται (στηρίζεται) στην απεριόριστη αγάπη του Θεού, αυτό θα επιταχύνει την πρόοδο προς τη σταθερότητα για τον καθένα.

Όλοι αυτοί, που εμπλέκονται σε διάφορες διαπραγματεύσεις, είναι ικανοί να εκφράζουν τη σοφία του Χριστού – να αποδεχθούν τη διακυβέρνηση του Θεού στη ζωή και να ενεργήσουν σύμφωνα με αυτό. Αυτή η αλλαγή στη σκέψη, που υψώνεται πάνω από προσωπικά και εθνικά συμφέροντα, τουλάχιστον σ' ένα βαθμό, έχει σαν αποτέλεσμα μια περισσότερο παγκόσμια αίσθηση (αντίληψη) αγάπης μεταξύ ατόμων και κυβερνήσεων. Μπορεί να κάνει τις κατακερματισμένες σχέσεις υγιείς και φέρνει νέες και θεραπευτικές απόψεις για την καλοσύνη και την αγάπη του Θεού.